ꝯſurgamus adūſus eū in pliū. Ecce puulum
dedi te in gentibus. Cōtētibilis es tu valde.
Supbia cordis tui extulit te habitātē i ſciſſu-
ris petrarū: exaltantē ſoliū tuū. Qui dicis in
corde tuo. Quis detrahet me in terrā? Si ex-
altatus fueris vt aqla: ⁊ ſi inter ſidera poſue
ris nidū tuū: inde detrahā te dicit dn̄s. Si fu
res introiſſent ad te ſi latrones p noctē: quō
ꝯticuiſſes? Nōne furati eſſent ſufficientia ſibi
Si vindemiatores introiſſent ad te: nūqd ſal
tem racemū reliqſſent tibi? Quō ſcrutati ſunt
eſau? Inueſtigauerūt abſcōdita ei⁹. Uſqꝫ ad
terminū emiſerūt te: oēs viri federis tui illuſe
runt tibi. Inualuerunt adūſum te viri pacis
tue. Qui comedūt tecū: ponēt inſidias ſbter-
te. Nō eſt prudētia in eo. Nunqd nō in die il
la dic dn̄s perdā ſapientes de idumea: ⁊ pru-
dentiā de monte eſau? Et timebūt fortes tui
a meridie: vt intereat vir de mōte eſau? Pro
pter interfectōez ⁊ ppter iniqtatē in frem tuū
iacob: opiet te ꝯfuſio: ⁊ pibis in eternū. In
die cū ſtares adūſus eū qn̄ capiebāt alieni ex
ercitū eius ⁊ extranei ingrediebant portas
eius ⁊ ſup hierl'm mittebāt ſortē: tu qꝫ eras q̄
ſi vnus ex eis. Et non deſpicies in die fratris
tui: in die pegrinatōis eius. Et non letaberi
ſup filios iuda in die pditōis eorū ⁊ non ma/
gnificab os tuum in die anguſtie. Neqꝫ igre-
dieris portam populi mei in die ruine eorum
neqꝫ deſpicies ⁊ tu in mal' eius i die vaſtitati
illi⁹. Et nō emitteris adūſus exercitū ei⁹ i die
vaſtitatis illi⁹: neqꝫ ſtab in exitib⁹ vt inrfici/
as eos q̄ fugerint. Et nō ꝯcludes reliqs eius
in die tribulatōis: qm̄ iux eſt dies dn̄i ſuper
oēs gētes. Sicut feciſti. fiet tibi: retributōem
tuā ꝯūtam in caput tuū. Quō em̄ bibiſti ſup
montē ſanctū meū: bibēt oēs gentes iugit: et
bibēt ⁊ abſorbebūt: ⁊ erūt qſi nō ſint. Et i mō
te ſyon erit ſaluatio ⁊ erit ſanctus. Et poſſide
būt domus iacob eos q̄ ſe poſſederāt. Et erit
dom⁹ iacob ignis: ⁊ dom⁹ ioſeph flāma ⁊ do
mus eſau ſtipula. Et ſuccēdēt in eis ⁊ deuo/
rabūt eos: ⁊ nō erunt reliqe dom⁹ eſau: qꝛ do
minus locut⁹ eſt. Et hereditabūt hi q̄ ad au/
ſtrum ſunt montē eſau: et q̄ in cāpeſtrib⁹ phi/
liſtijm: ⁊ poſſidebūt regionē effrai ⁊ regionē
ſamarie. Et beniami poſſidebit galaad: ⁊ trā-
ſmigtio exercitus huius filiorū iſrl' oīa loco
chananeorū vſqꝫ ad ſareptā: ⁊ tranſmigratio
hierl'm que in boſſoro eſt poſſidebit ciuitates
auſtri. Et aſcendent ſaluatores in montem
ſyon iudicare montem eſau: ⁊ erit domino re
gnum.

Explicit Abdias ppheta. Incipit
prologus in Jonam prophetam.

IOnam ſanctū hebrei affirmant
filium fuiſſe mulieris vidue ſa/
reptane: quē helyas propheta
mortuum ſuſcitauit. matre po/
ſtea dicente ad eū. nunc cogno/
ui q̄ꝛ vir dei es tu: ⁊ vbum dei in ore tuo ve/
ritas eſt. Ob hanc etiā cauſam ipſum puerū
ſic vocauit amathi. Amathi em̄ in nr̄a ligua
veritatē ſonat. Et ex eo q̄ verū helyas locu/
tus eſt. ille q̄ ſuſcitatus eſt filius eſſe dicit ve/
ritatis. Ideo de vitate colūba naſcit: qa Jo/
nas colūbam ſonat. In cōdemnatōez aūt iſrl'
ionas ad gentē mittit. q̄ niniue agēte pniam
illi in malicia pſeuerant. Tpibus qppe hie/
roboam regis iſrl' q̄ deo derelicto: cū populo
ſuo in ſamaria idol' ſacrificabat: ionā pphām
fuiſſe: qrtus liber regū indicat. Is cū pphe-
tia illumināte peccatores ciuitatis niniue dei
miſicordiā ꝯſecuturos videret: ne falſa pdi/
care videret: ad denunciandū interitū eiuſdē
ciuitatis ire volebat. Nam ſicut de⁹ ad abra-
am de impietate ſodomorū ⁊ gomorreorū lo-
cutus eſt: clamor ſodomorū ⁊ gomorreorꝫ p-
uenit ad me. Ita ⁊ de niniue dicit. eo q̄ aſcē/
derit clamor malicie eius ad deū. Et qꝛ ſnīa
dei de ſodomis facta minime reuocata eſt: ita
⁊ ionas adūſum niniuen platā ſententiam re
uocari nolebat. diuine diſpenſatōis ignarus
q̄ ſalutem hoīm ad ſe cōuertētiū magis vult
qꝫ interitū. Hoc illi acciderat qꝺ et ſancto he-
liſeo: q̄ filiū ſunamitidis mulieri mortuum igſ/
rauit. Ideo a cōſpectu dei fugere ſe ionas pu
tabat humanū aliqd paſſus. dicente dauid.
Quo ibo a ſpū tuo: et quo a facie tua fugiā?
Explicit plogus. Incipit argumentū.
IOnas colūba pulcherria nau-
fragio ſuo paſſionē domini pſ-
figurans: mundum ad penitē-
tiam reuocat: ⁊ ſub nomine ni
niue ſalutem gentibus denun
ciat.

Explicit argumentum. Incipit
Jonas propheta. Capl'm I

ET factū eſt
vbum dn̄i ad Jonam fi
liū amathi dicēs. Sur
ge et vade in niniuen ci/
uitatem grandē et pdi/
ca in ea: qꝛ aſcendit ma-
licia eius coram me. Et
ſurrexit ionas vt fugeret i tharſis a facie do/
mini. Et deſcendit ioppen: ⁊ inuenit nauem
euntē in tharſis. Et dedit naulū ei⁹ et deſcen-
dit in eā vt iret cum eis in tharſis a facie dn̄i.
Dn̄s aūt miſit vētū magnū in mare: ⁊ facta

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

eſt tempeſtas magna in mari: ⁊ nauis piclita
batur conteri. Et timuerũt naute. ⁊ clamaue-
runt viri ad deũ ſuũ. ⁊ miſerũt vaſa que erãt
in naui in mare vt alleuiaret ab eis. Et ionas
deſcendit ad interiora nauis: ⁊ dormiebat ſo
pore graui. Et acceſſit ad eum gubnator: ⁊ di
xit ei. Quid tu ſopore depmeris? Surge inuo/
ca deum tuum: ſi forte recogitet deus de nob
⁊ non pereamus. Et dixit vir ad collegam ſu
um. Uenite ⁊ mittam⁹ ſortes: ⁊ ſciamus q̄re
hoc malũ ſit nob. Et miſerũt ſortes: ⁊ cecidit
ſors ſuper ionam. Et dixerunt ad eum. Indi
ca nob. cuius cauſa malũ iſtud ſit nob. qd eſt
opus tuũ: que terra tua: et quo vadis: vel ex
quo pplo es tu? Et dixit ad eos Hebreus ego
ſum: ⁊ dñm deũ celi ego timeo: q̄ fecit mare et
aridam. Et timuerũt viri timore magno et di
xerunt ad eũ. Quid hoc feciſti? Cognouerũt
em̄ viri q̄ a facie domi fugeret: q̄a indicaue/
rat eis ionas. Et dixerũt ad eũ. Quid facie-
mus tibi: ⁊ ceſſabit mare a nob? Q2 mare ibat
⁊ itumeſcebat ſup eos. Et dixit ad eos Tolli
te ⁊ mittite me i mare ⁊ ceſſabit mare a vob.
Scio em̄ ego: qm̄ ppter me tẽpeſtas hec grã
dis venit ſup vos. Et remigabãt viri vt reũ/
terent ad aridã ⁊ nõ valebant: q2 mare ibat:
⁊ intumeſcebat ſup eos. Et clamauerunt ad
dñm ⁊ dixerũt. Queſum⁹ dñe ne peamus in
aia viri iſtius: ⁊ ne des ſup nos ſanguinẽ ino
centem: q2 tu dñe ſicut voluiſti feciſti. Et tu/
lerunt ionam ⁊ miſerunt in mare: ⁊ ſtetit ma/
re a feruore ſuo. Et timuerũt viri timore ma/
gno dñm: ⁊ immolauerũt hoſtias dño: ⁊ vo-
uerunt vota. II
Et pparauit dñs piſcẽ grandẽ: vt de/
glutiret ionam. Et erat ionas in ven/
tre piſcis tribus dieb⁹ ⁊ trib⁹ noctib⁹
Et orauit ionas ad dñm deũ ſuũ de vẽtre pi/
ſcis. Et dixit. Clamaui de tribulatõe mea ad
dñm: ⁊ exaudiuit me. De ventre inferi cla/
maui: ⁊ exaudiſti vocẽ meã. Et piciſti me i
pfundum in corde maris: et flumen circũde/
dit me. Oẽs gurgites tui ⁊ fluct⁹ tui ſup me
tranſierũt. Et ego dixi. Abiect⁹ ſum a cõſpe/
ctu oculorũ tuoruz. Uerũtamen rurſus vide-
bo templũ ſanctũ tuum. Circũdederũt me aq̄
vſq3 ad aiam. abyſſus vallauit me. pelagus
operuit caput meũ. Ad extrema montiuz de-
ſcendi: terre vectes cõcluſerũt me in eternum
⁊ ſubleuabis de corruptõne vitaz meam dñe
deus meus. Cum anguſtiaret in me aia mea
dñi recordat⁹ ſum: vt veniat ad te oratõ mea
ad templũ ſanctum tuũ. Qui cuſtodiunt va/
nitates: fruſtra miſericordiã ſuã dereliquũt.
Ego autẽ in voce laudis immolabo tibi: q̄cũ-
q3 voui reddam p ſalute mea dño. Et dixit
dñs piſci. Et euomuit ionam in aridã. III
Et factũ eſt v̄bum dñi ad ionam ſecũ
do dicẽs. Surge, ⁊ vade ad niniuẽ ci
uitatem magnã: ⁊ p̄dica in ea p̄dica/
tionem quaz ego loquor ad te. Et ſurrexit io/
nas ⁊ abijt in niniuen iux̄ v̄bum dñi. Et nini
ue erat ciuitas magna itinere trium dierum.
Et cepit Jonas introire ciuitatez itinere diei
vnius: ⁊ clamauit ⁊ dixit. Adhuc q̄dragita
dies. et niniue ſubuertet. Et crediderunt vi/
ri niniuite in dño: ⁊ p̄dicauerũt ieiuniũ: ⁊ ve
ſtiti ſunt ſaccis a maiore vſq3 ad minorez. Et
puenit v̄bum ad regez niniue. Et ſurrexit de
ſolio ſuo: ⁊ abiecit veſtimentũ ſuũ a ſe: ⁊ idu/
tus eſt ſacco: ⁊ ſedit in cinere: ⁊ clamauit et di
xit in niniue ex ore regis ⁊ p̄ncipũ ei⁹ dicens.
Hoies ⁊ iumẽta ⁊ boues et pecora nõ guſtẽt
quicq̄3 nec paſcãt: ⁊ aquã nõ bibãt: ⁊ operiã
tur ſaccis homies: ⁊ iumenta clamẽt ad dñm
in fortitudine: et cõuertat vir a via ſua mala
⁊ ab iniq̄tate que eſt in manibus eorũ. Quis
ſcit ſi ꝯuertat ⁊ ignoſcat de⁹: ⁊ reũtat a furo/
re ire ſue: ⁊ nõ pibimus. Et vidit de⁹ opa eo-
rum: q2 cõuerſi ſunt de via ſua mala. ⁊ miſt⁹
eſt ſup maliciã quã locutus fuerat vt faceret
eis ⁊ non fecit. IIII
Et afflictus eſt ionas afflictõne mag̃
⁊ iratus eſt ⁊ orauit ad dñm: ⁊ dixit
Obſecro dñe: nunq̄d nõ hoc eſt ver/
buz meũ cuz adhuc eſſem in t̃ra mea? Propt̃
hoc p̄occupaui vt fugerem in tharſis. Scio
em̄ q2 tu deus clemens et miſericors es: pati-
ens ⁊ mlt̃e miſeratõis: ⁊ ignoſcẽs ſuper mali
cia. Et nunc dñe tolle q̄ſo aiam meaz a me: q2
melior eſt mihi mors q̄3 vita. Et dixit domi⁹.
Putaſne bñ iraſceris tu? Et egreſſus eſt ionas
de ciuitate: ⁊ ſedit contra orientem ciuitatis.
Et fecit ſibimet vmbraculuz ibi: ⁊ ſedebat ſb-
ter illud in vmbra. donec videret q̄d accide/
ret ciuitati. Et p̄parauit dñs de⁹ ederã: et aſcẽ-
dit ſup caput ione. vt eſſet vmbra ſup caput
eius: ⁊ ptegeret eũ. Laborauerat em̄. Et leta
tus eſt Jonas ſuper edera leticia magna. Et
parauit deus vermẽ aſcẽſu diluculi i craſtinũ
⁊ pcuſſit ederã et exaruit. Et cuz ortus fuiſſet
ſol precepit dñs vento calido et vrenti ⁊ pcuſ
ſit ſol ſup caput ione: et eſtuabat. Et petiuit
aie ſue vt moreret. Et dixit. Melius eſt mi/
hi mori q̄3 viuere. Et dixit dñs ad Jonam.
Putaſne bñ iraſceris tu ſup ederã? Et dixit.
Bñ iraſcor ego vſq3 ad mortẽ. Et dixit dñs.
Tu doles ſup ederã i q̄ nõ laboraſti neq3 feci
ſti vt creſceret q̄ ſub vna nocte nata eſt et ſub
vna nocte perijt: ⁊ ego non parcã niniue ciui
tati magne. in q̄ ſunt pluſq̄3 centum vigiti mi-
lia hoim q̄ neſciũt q̄d ſit inter dexteraz et ſini-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſtram ſuam ⁊ iumenta multa.
Explicit Jonas ꝓpheta. Inci-
pit ꝓlogus in Micheã ꝓpham.
empib⁹ ioathe ⁊ achas ⁊ eze/
chie regũ iuda. micheã ꝓpham
ad hanc ꝓphetiã ſpũſancto re-
pletum fuiſſe lectio ipa demon/
ſtrat. Sed de ſupradicto nũero
regũ ioathan ⁊ ezechiã deo ob religiouẽ pla/
cuiſſe: hiſtoria libri quarti regũ: ⁊ ſecundi pa
ralipomenon indicat. Achas ꝟo relicto deo
idola ſamarie qbus etiã filios ſuos in ſacrifi/
cium igni ꝯcremandos obtulerat coluiſſe cõ/
ſtat. Quãobrẽ de⁹ ſamariã q reges iſrl ⁊ iuda
memoratorũ ſimulacrorũ ſuperſtitõe fefelle-
rat increpãs indignationem ſuã in eã ꝓceſſu-
ram cõminat⁹ eſt. Pplo etiã iſrl ꝑuaricatori
⁊ pncipib⁹ ei⁹ q eundem pplm fallaci ſuaſione
ad colenda idola impulerant ꝟbis in ſequen/
tibus captiuitatem ⁊ interitũ affuturum de-
nunciauit.
Explicit ꝓlogus. Incipit argumentũ.
Icheas d moraſthi cohereſ xpi
vaſtationẽ annunciat filie latro
nis: ⁊ obſidionem ponit contra
eam quia maxillam percuſſerit
iudicis iſrael.
Explicit argumentũ. Incipit
Micheas ꝓpheta. Caplm I
Erbuz do
mini qd factũ eſt ad mi-
cheam moraſthitẽ i die
bus ioathan Achas et
ezechie regum iuda qd
vidit ſup ſamariã ⁊ hie-
ruſalẽ. Audite ppli om-
nes ⁊ attendat terra et plenitudo ei⁹: ⁊ ſit do-
minus de⁹ vobis in teſtẽ: dñs de templo ſan-
cto ſuo. Quia ecce dñs egrediet de loco ſuo:
⁊ deſcendet ⁊ calcabit ſup excelſa terre. Et cõ
ſument mõtes ſubtus eũ: ⁊ valles ſcindent
ſicut cera a facie ignis: ſicut aq que decurrũt
in preceps. In ſcelere iacob oẽ iſtud: ⁊ i pctis
dom⁹ iſrl. Qd ſcelus iacob? Nonne ſamaria?
Et q excelſa iude? Nonne hierlm? Et ponam
ſamariã qſi aceruũ lapidum in agro cũ plã/
tat vinea: ⁊ detrahã in vallẽ lapides eius. Et
fundamẽta eius reuelabo: ⁊ oia ſculptilia ei⁹
ꝯcident. Et oẽs mercedes eius cõburẽt igni
⁊ oia idola ei⁹ ponã in pditõez. q: de mercedi
bus meretricl congregata ſunt et vſq3 ad mer
cedẽ meretricl reũtent. Sup hoc plãgã ⁊ vlu
labo: vadã ſpoliat⁹ et nudus. Faciã plãctum
velut draconũ: ⁊ luctũ qſi ſtrutionum q: de-
ſperata eſt plaga eius: q: venit vſq3 ad iudã
tetigit portaz populi mei vſq3 ad hierlm. In
geth nolite annũciare. lachrymis ne ploretl.
In domo pulueris puluere vos conſpergite
⁊ tranſite vob habitatio pulchra: ꝯfuſa igno
minia. Nõ eſt egreſſa q habitat i exitu. Plã-
ctum dom⁹ vicina accipiet ex vob q ſtetit ſibi
met q: infirmata eſt in bonum que habitat in
amaritudinib⁹. Quia deſcẽdit malũ a domi-
no in portã hierlm: tumultus qdrige ſtuporl
habitanti lachis. Principiũ peccati eſt filie
ſyon: q: in te inuenta ſũt ſcelera iſrl. Propterea
dabit emiſſarios ſuper hereditatem geth: do
mos mendacij in deceptõez regibus iſrl. Ad-
huc heredẽ adducaz tibi q habitas in mareſa
vſq3 ad odollam veniet gla iſrl. Decaluare ⁊
tõdere ſup filios delitiarũ tuarũ: dilata caluı
cium tuũ ſic aqla qm captiui ducti ſunt ex te.
E q cogitatis inutile: ⁊ opamini II
malũ in cubilibus vrĩs. In luce ma/
tutina faciunt illud: qm ꝯtra dñm eſt
manus eorũ. Et cõcupierũt agros et violent
tulerũt ⁊ rapuerũt domos: et calũniabantur
virũ et domũ eius: virũ et hereditatem eius.
Idcirco hec dicit dñs. Ecce ego cogito ſup
familiã iſtã malũ vnde nõ auferetl colla vrã.
et nõ ambulabitis ſupbi: qm tps peſſimũ eſt
In die illa ſumet ſup vos pabola: et cãtabit
canticũ cum ſuauitate dicentiũ. Depopula-
tõne vaſtati ſumus. Pars populi cõmutata
eſt. Quõ recedis a me: cũ reũtat q rgiões no-
ſtras diuidat? Propter hoc non erit tibi mit-
tens funiculũ ſortis in cetu domi o iſrael. Ne
loquamı loquẽtes. Non ſtillabit ſuper iſtos
nõ cõprehendet cõfuſio dicit dñs iacob. Nũ
quid abbreuiatus eſt ſpũs dñi: aut tales ſunt
cogitatões eius? Nonne ꝟba mea bona ſunt
cum eo q recte gradit? Et ecõtrario ppls me⁹
in aduerſarium cõſurrexit. Deſuper tunicam
palliũ ſuſtuliſtis: ⁊ eos q tranſiebãt ſimplicit
cõuertiſtis in bellum. Mulieres populi mei
eieciſtis de domo delitiarũ ſuarũ: a puulĩ earũ
tuliſtis laudem meam in ppetuum. Surgite
⁊ ite q: nõ habetis hic requiem. Propter imũ-
diciam eius corrumpet putredine peſſima.
Utinã nõ eſſem vir habens ſpũm: et menda/
cium potius loquerer. Stillabo tibi in vinũ
⁊ in ebrietatẽ: ⁊ erit ſup quez ſtillat pplus iſte
Cõgregatõe cõgregabo iacob totũ te: i vnũ
cõducam reliqas iſrael. Parit ponam illum
qſi gregẽ i ouili: qſi pecus i medio caularum.
Tumultuabunt a multitudine hoim. Aſcen
det eñ pandens iter ante eos. Diuidet ⁊ trã-
ſibunt portã: ⁊ egredient p eam. Et tranſibit
rex eorum coram eis: et dñs in capite eorum
III

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf